

Gülen Bir Çift Göz

– Kara kız · 29 Aralık 2017

Gözyaşları pınar oldu yüreğinde çağladı da çağladı,
Çağladıkça içinde duygular bi çare ağladı da ağladı,
Ne yaptı ise anlatamadı dertler açan merhametine...
Söz geçmedi derinliklerde çiçekler açan inanca!
Abasının altından yüreğine vurdukça vuran vefasızlar,
Bir bir geleceğe dair umutlarını yerle yeksan eyledi de,
Dudakları, yüreği gülümsemeyi eksik etmedi etrafa..!

Neydi günahı anlamadı velhasıl kelam bir türlü...?
Kendi kendine " bunda da vardır bir hayır" diyip,
Dört elle sarıldı hayata, tutunmaya çalıştı var gücüyle...!!
Hercailerin iyi niyetini sürekli hançerlemesine rağmen,
Vazgeçmedi, vazgeçmeyecekti biricik ciğerpareleri için!
Kara bulutlar yağmur olup yağsada, aman vermesede,
Gülecek, güldürecek, yaşam sevincini yok etmeyecekti!

Gönül bahçesini düşünmeden tarımar edip soldururken,
Bencileyen duygulara, heveslere bir hiç uğruna çiğneyip,
Yargısız infazla kurban vermişlerdi yeşerttikleri sevgiyi..!
Düşündüde ordan oraya sürekli savrulan heyhat ömrünü,
Küçücük yürek, nasıl olmuştu da art niyetli koca duygulara,
Kucak açıp, sarıp sarmalamış güzellikler saçmıştı hayata,
Yüreğine dokunmayanların, yüreğine dokunup, var olmuştu..?

Dolup dolup taşan, yerinden fırlayacak gibi atan yüreği,
Aniden, hırçın denizin sukunete erdiği gibi sukute erdi
Yeryüzü, gökyüzü sanki sukute eren yüreğe ağlıyordu!!!
Bardaktan boşanırcasına yağmur, şimşekler eşliğinde yağıyordu.
Yüreğinde ki gülücükler gözlerine vurmuş, gözleri ışık saçıyor,
Kafasında deli deli esen düşünceler, sorular, cevabını bulmuş,
Sanki içinde sürekli yanan, sönmeyen inancı mükafatı olmuş,
Çıktığı ebedi yolculuktan geriye sadece hafızalardan silinmeyecek,
Gülümseyerek, ışık saçarak, bakan bir çift gönül gözü bırakmıştı...!!

29.12.2017 Ankara P.ÇETİN